



De Voorzitter van de Tweede Kamer  
der Staten-Generaal  
Binnenhof 1 A  
2513 AA S GRAVENHAGE



Postbus 90801  
2509 LV Den Haag  
Anna van Hannoverstraat 4  
Telefoon (070) 333 44 44  
Fax (070) 333 40 33  
www.szw.nl

Contactpersoon  
Doorkiesnummer

Ons kenmerk UB/K/2006/87398  
Datum 20 oktober 2006

Onderwerp Vragen over het re-integratiebeleid

Op 10 oktober jl. zijn door mevrouw Verburg (CDA) mondelinge vragen gesteld naar aanleiding van een artikel in de Telegraaf van 6 oktober 2006 over een blinde jongen, die werk kan krijgen, maar tegengewerkt zou worden door het UWV en re-integratiebedrijven. De staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid heeft bij die gelegenheid nog vóór de begrotingsbehandeling SZW een brief toegezegd, waarin zal worden ingegaan op de volgende onderwerpen:

1. Voorlichting van het UWV aan cliënten over re-integratie, en krijgt iedereen een aanbod van een IRO?
2. Bereikbaarheid van re-integratiecoaches voor cliënten
3. Hoe vaak komt het voor dat iemand een baan kan krijgen en door het UWV of een re-integratiebedrijf belemmerd wordt?
4. Welke afweging wordt gemaakt voor werkplek aanpassingen?

Met deze brief doe ik deze toezegging gestand.

Op de vraag of iedere uitkeringsgerechtigde van het UWV actieve voorlichting krijgt over re-integratie, en of een IRO wordt aangeboden, kan ik als volgt antwoorden.

Informatie en voorlichting over re-integratie wordt standaard gegeven in de gesprekken tussen cliënt en de re-integratiecoach WW. Naast het geven van algemene informatie zal in het eerste gesprek en in de vervolgesprekken tussen cliënt en re-integratiecoach aan de orde komen welke aanpak zal worden gekozen. Indien een re-integratietraject wordt overwogen komt altijd de mogelijkheid van een IRO aan de orde. Bij de inzet van instrumenten is effectiviteit van de verschillende opties om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt essentieel.

Het UWV voert een actief beleid als het gaat om informatie en voorlichting over de IRO. Het gebruik van de IRO is, zoals gemeld met mijn brief over de derde voortgangsrapportage IRO, groot. Het hoge gebruik van de IRO vindt mede zijn oorzaak in een actief voorlichtingsbeleid.

Op de vraag of werkzoekenden die een re-integratiecoach toegewezen hebben gekregen nog steeds last van problemen met bereikbaarheid hebben kan ik als volgt reageren. De re-integratiecoaches hebben inmiddels allemaal de beschikking over een mobiele telefoon en zijn aldus bereikbaar voor de klant. Ik ga er daarom van uit dat de bereikbaarheid goed geregeld is.



Ons kenmerk UB/K/2006/87398

Verder is de vraag gesteld hoe vaak het voorkomt dat iemand een baan kan krijgen en door het UWV of een re-integratiebedrijf belemmerd wordt.

Werkzoekenden worden niet belemmerd in het verkrijgen of aannemen van een baan door de re-integratiecoach en er is ook geen goede grond voor belemmeringen door het re-integratiebedrijf. Het "gerucht" dat een re-integratiebedrijf geen betaling ontvangt als een werkzoekende in de loop van een re-integratietraject zelf een werkkring vindt, is een hardnekkig misverstand, dat ik graag uit de weg wil ruimen. Re-integratiebedrijven kunnen zelf op zoek gaan naar vacatures die door hun cliënten vervuld kunnen worden. De plaatsing die ontstaat als de werkzoekende zelf in de loop van het re-integratietraject een baan vindt in een niet door het re-integratiebedrijf voorgedragen vacature, wordt geteld als plaatsing op het conto van het re-integratiebedrijf en voor het re-integratiebedrijf is er dan ook geen reden om een dergelijke plaatsing tegen te houden.

Tot slot is gevraagd of er beperkingen zijn bij de inzet van middelen. Er is in de wet geen algemene nominale maximering vastgelegd voor werkplekaanpassingen. UWV hanteert geen standaardbedrag bij aanpassingen van de werkplek. Uitgegaan wordt van de meest adequate en goedkope voorziening. Het gaat hier echter bij uitstek om maatwerk. Afhankelijk van de aandoeningen en beperkingen en van de functie en de arbeidsplaats en de werkomgeving wordt gekeken naar wat op medisch-arbeidskundige en ergonomische gronden nodig is. Daarbij wordt rekening gehouden met wat algemeen gebruikelijk is en wat de werkgever op grond van arbobeleid dus zelf zou moeten regelen of wat gebruikelijk van een werknemer mag worden verwacht. Een extreme verhouding tussen de kosten van de voorziening en de benutte arbeidscapaciteit en potentiële inkomsten van een werknemer kan aanleiding zijn om een specifieke aanvraag af te wijzen.

Voor verschillende afzonderlijke instrumenten, zoals jobcoaching of doventolk geldt een wettelijk vastgelegd maximum, met de mogelijkheid van afwijking in bijzondere gevallen. Voor de vergoeding van vervoerskosten met eigen auto gelden standaardbedragen per kilometer.

De Minister van Sociale Zaken  
en Werkgelegenheid,

(mr. A.J. de Geus)